

BİR AŞK'A YOLCULUK

Bazen uzaklaşmak istiyor insan...

İstanbul bugün de çok gürültülü ve yorucu. Herkes bir telaş içinde evine bir parça ekmek götürme derdinde. 33 yaşında oldum bu şehir içine hapsetti beni de. Zehri ruhuma işledi. Tutsaklığı en derin safhasında yaşıyorum modern kölelik altında.

Ben buraya ait değilim. Doğaya gitmek istiyorum. Ama hayat şartları ensemden tutmuş bırakmıyor. O gücü bulmalıyım, ya da riskleri göze almalıyım. Ya şehrin modern kölesi olmaya devam edecektim, ya da ruhumu ve bedenimi özgür bırakarak doğayla özdeşleşecektim. Hep hayalimde sahil kasabası vardı yerleşmek istediğim. Sakinliğiyle, huzurlu ortamıyla, ve güzel esnafları olan küçük bir kasaba. Bazen de diyorum, sıkılır insan hep sakin ortamda. Böylesine sanatkar ruha sahip, deli dolu, adrenalin tutkunu için de zor olmaz mıydı?.. Olurdu elbet. Çıkmazdaydım... Şehirde kalsam olmuyor, doğaya gitsem olmuyor. Ne yapacaktım bilemiyordum. Zaten çocukluğumdan beri aşık olduğum kıızı da unutamadım bu yaşıma kadar. Acaba nerede ne yapıyor... Kesin evlenmiştir.

Kitap okumayı severim. Bir kitap okumuştum, adam her şeyi bırakmış, kendi hayallerinin peşinde gitmiş ve paradan daha önemli şeylerin olduğunu görmüş doğada. Şimdi dünyayı dolaşiyor bisikleti ve çadırı ile. Kanıma mı giriyor ne?.. Acaba işi gücü bırakıp bende mi gitmeliyim? Artık bazı riskleri göze almalı mıyım diye düşünürken kendimi işsiz olarak buldum bir gün. O deli cesaretini toplayıp patronla konuştum ve özgürlüğün ipinin ucundan tuttum. Biliyorum çılgnlıktı belki de bu.

Biraz doğaya verdim kendimi. Çadırımı aldım o şelale senin, bu orman benim geziyor ruhumu ve beynimi dinlendiriyorum. Doğaya doyum olmuyor ama yaşam şartları paçamdan tutup şehre çekmeye çalışıyor. Bekleyen faturalar falan.. Tekrar işime döndüm ama özgürlüğün tadını aldım ya, kendi işimi yapıyorum bu sefer. Bazen şehirdeyim, bazen doğada.. Monotonluktan mutsuz insanlar aslında. Hep aynı şeyleri yapıyorlar her gün. Bu insan doğasına aykırı kimse farkında değil. Bir değişim lazım ama düşüncelerden öteye geçemiyorum. Hayat sadece çalışmaktan ibaret olmamalı...

Yaz akşamıydı. Eve geldim, en sevdiğim yemeğin kokusu sarmıştı her yeri. O kadar acıkmıştım ki, bir yandan yemeği yerken, gününün nasıl geçtiğini anlatan annemi bile pek dinleyememiştim. Hava güzel diye dışarı çıkarmak istedim annemi ama o balkon keyfini tercih etti. Annemle kendi elleriyle yaptığı mis gibi kahvesini balkonda sohbet eşliğinde yudumlarken, annemin kaderimi değiştirecek o sözü çıktı birden ağzından. –“Hiç ona başka bir yerden ulaşmayı denedin mi?..” Yıllar geçmişti ve belki de onu bulmak imkansıza yakındı. Yine de şansımı deneyeyim istedim. Ona dair hiçbir şeyi unutmamıştım çocukluğumdan beri mih gibi beynime kazmıştım ismini, soy ismini, memleketini.. Bugün işime çok yaradı o bilgiler. Onu bulma ümidimi tekrar kendimde buldum. Telefona gitti elim birden. Sosyal medya programlarından taramaya başladım ismini. Karşıma biri çıktı. Ona benziyordu.

Heyecan sarmıştı tüm benliğimi. Bu inanılmaz bir duygu. Ona ulaşmalı mıydım? Bunca yıldan sonra doğru olur muydu? Aklımda bir dünya soru varken, ona yazarken buldum kendimi. Yazdım...

Konuştuk, hatırladı o da beni. Kelimeleri kalbim hükmediyordu resmen. Onu İstanbul'da ararken, sadece adını duyduğum ama hiç görmediğim yerin ismini söyledi. Çorlu'ya taşındığını ve orada yaşadığını söyledi bana.. Bir an gözüme uzak geldi. Ama Fizan'da da olsa uçarak giderdim ona.. Konuştuk birkaç gün. Ona yıllar sonra tekrar aşık olduğumu hissettim. Sesini duymak bile ayrı bir mutlu ediyor insanı. Artık onu görmeye Çorlu'ya gidecektim. İçim içime sığmıyordu. Gün geldi çattı ve yola çıktım. İstanbul'dan uzaklaşırken içime huzur doluyordu. Öyle bir gidiyordum ki, sanki bir daha dönmeyecekmiş gibi.. Tarlalardan geçiyor, güzel manzaraları izliyordum. O yol hiç bitmesin istiyordum. Ama bitmeliydi; bitmeli ve sevdiğime yıllar sonra kavuşmalıydım. Derken Çorlu'ya geldim. Neden daha önce hiç gelmedim ben buralara? Bu kadar çok yönlü bir ilçe görmedim daha önce. Şehirden uzaklaşmak istedim, doğaya yakın olmak istedim, ama ikisi olmadan da yapamadım.

Hissettim gerçekten. Hem doğası güzel olan, hem şehri aratmayan yapısıyla "Hoş geldin" dedi bana Çorlu! Hoş bulduk Çorlu... Ben sana geldim ama sen bana ne güzel geldin. Hayal ettiğim kişiyle, tam hayal ettiğim bir kentteyim. Canım sıkılınca kendimi atıveriyorum göl kenarına.. Atıyorum bazen at çiftliğine. Arada çarşıya gidip kalabalığa karışıyorum, kitap evinde çayımı yudumlarırken de, ruhumda ki şarkı sözlerini de hayata geçiriyorum. Artık eşimi alıp sevdiğim bu kentin büyük AVM'lerini sırayla geziyor, ardından Trakya'nın yöresel yemeklerini en kaliteli restoranlarında yiyoruz. Arada insan eğlenmek istese de, Çorlu bunu güzel mekanlarıyla fazlasıyla karşılıyor. Başka şehirlerde görmediğim çevre temizliği ile de göz kamaştırıyor. Ne güzel halkı varmış buranın. Her yöreden insanlarla karşılaşabiliyorsunuz. Hem anlayışlılar, hem de kibarlar. İnsanları süzüyorum arada. Kadınlara hep öncelik tanınıyor ve el üstünde tutuluyor. Bu arada bir erkek olarak en ilgimi çeken unsur, ev hanımlarını topluma kazandırmak adına yapılan "Hanımeli Çarşısı" oldu. Eşimle beraber burada sergilenen özenle yapılmış değerli eşyaları satın alabiliyor yada inceleme fırsatı yakalıyoruz. Birbirine olan saygılarını ve yardım severliliklerini gördükçe mutlu oluyor insan. Keşke diyorum, keşke herkes burada ki toplumdan örnek alabilse. Sokakları ve caddelerinde güvenle dolaşabiliyorsunuz. Sokak hayvanlarının burada rahatlıkla yaşam sürdürdüklerini gördükçe daha fazla bağlanıyor insan bu kente. Yer yer köşelerde mama kapları ve su kaplarını görüyorum. Hayvana değer veren bir toplum, insanlara karşıda daha değerli davranır. Akşamları bile güvenle dolaşabiliyorsunuz. Deniz kenarına gidiyoruz bazen. Temiz suyu ve ince kumu olan sahillerinde gün batımını seyretmekte bir başka güzel oluyor. Görmediğim tarihi yerlerini, özellikle Çorlu Kalesini görmekte nasip oldu. Her telden ruha hitap eden bir yer Çorlu. Trafikten ve stresten uzak yaşamak ne güzelmiş.. Yaşamaya değer ender yerlerden biri.. Evet artık ben Çorlu'luyum.